

ARDA İLE ZEYNEP GÜLEN ÇİÇEĞİN PEŞİNDE

Yazar:
Bihler Saatçı

Resimleyen:
Kerem Tekin

ELA
EXCELLENCE
RESORT BELEK

Bu kitap, Antalya Orkidelerini ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Derneği (ANTOK)'un yazılı izni olmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz, yayımlanamaz veya ticari amaçla kullanılamaz. Para ile satılamaz.

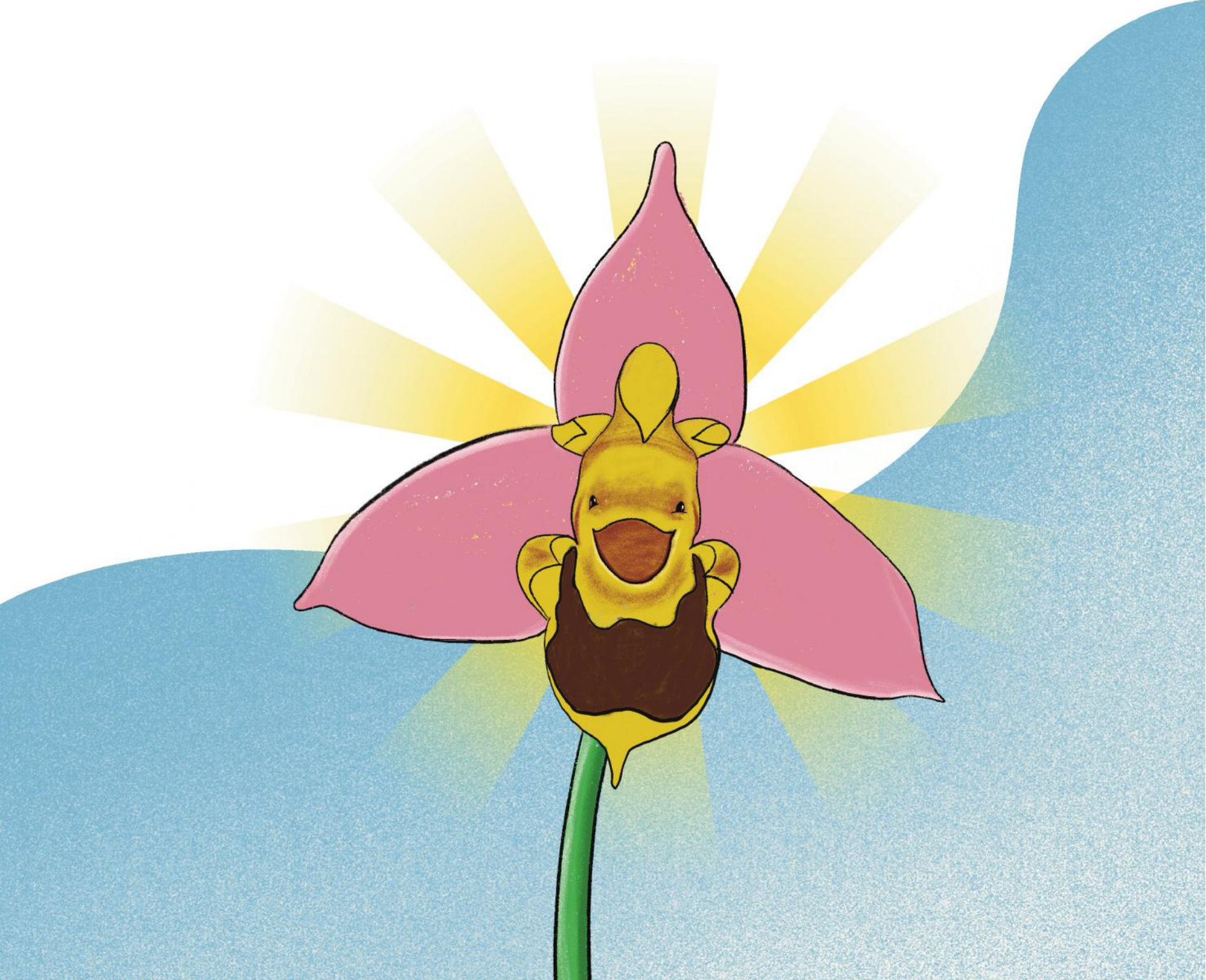
ISBN: 9786059447904

ELA
EXCELLENCE
RESORT BELEK

Bu Kitabın Sahibi

.....

ARDA İLE ZEYNEP GÜLEN ÇİÇEĞİN PEŞİNDE

Yazar: Bihter Saatçi
Resimleyen: Kerem Tekin

Yağmurlu geçen bir haftanın ardından güneş, mavi gökyüzünde ısı ısı parlıyordu. “Zeynep’le birlikte oynamak için harika bir hava!” diye düşündüm. Annem bütün gün çalışacaktı. En yakın arkadaşım Zeynep ile ben de onun misafirleriydik. Arabadan inerken çevreme baktım. Uzun, iğne gibi yaprakları olan ağaçlar her yerdeydi.

Annem onların am ağaçları olduğunu söyledi. Annem bitkilerin hepsini tanır, çünkü o bir botanik uzmanı. Çiçeklerin, ağaçların ve doğanın kahramanı. Annem sırt çantamı uzatırken gülümseyerek “Bana yardım etmek istermisiniz?” diye sordu.

Zeynep ile birbirimize baktıktan sonra yerimizde zıplayarak, hevesle
“Evet!” diye haykırdık. Muhteşem bir macera bizi bekliyordu.

Annem elindeki dosyanın içinden, bugüne kadar hiç görmediğim
gariplikte bir çiçeğin resmini çıkarttı ve Zeynep'e verdi.
Garipti, çünkü bu çiçek gülümsüyordu!

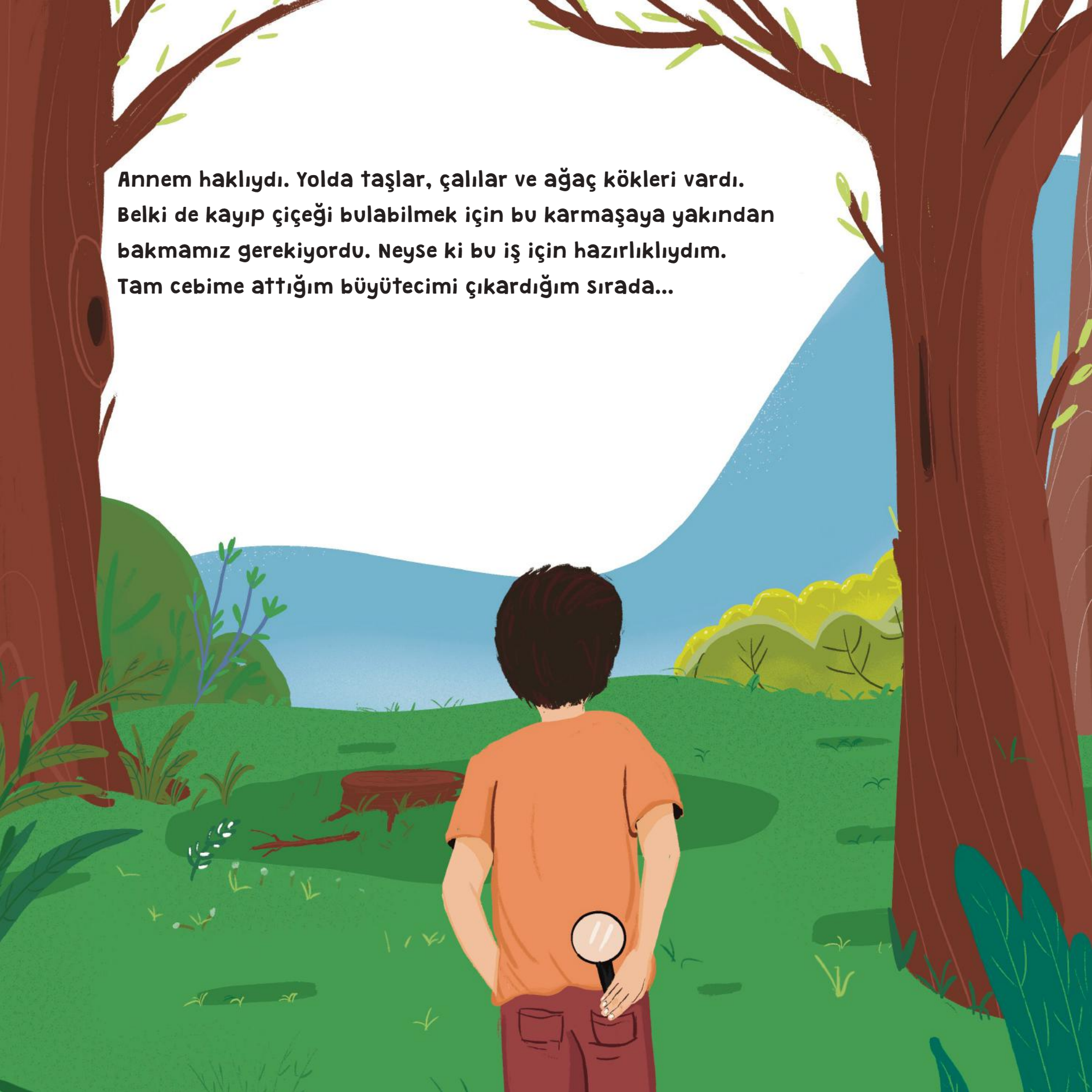
“Bu kayıp çiçeği bulmak istiyorum,” dedi annem ciddiyetle. “Yaşadığı yeri bulup haritama işaretlemeliyim. Böylece onu ve evini koruma altına alabiliriz.”

Kayıp çiçek bulunmalı ve koruma altına alınmalıydı. “Bu iş tam bize göre!” diye düşündüm. Zeynep ile beraber ağaçların arasındaki patikaya yönelen annemi takip etmeye başladık. Annem bize dönüp “Bastığınız yere dikkat edin,” diyerek uyardı. “Takılıp düşebilirsiniz.”

**Annem haklıydı. Yolda taşlar, çalılar ve ağaç kökleri vardı.
Belki de kayıp çiçeği bulabilmek için bu karmaşaya yakından
bakmamız gerekiyordu. Neyse ki bu iş için hazırlıklıydım.
Tam cebime attığım büyütecimi çıkardığım sırada...**

Birden kendimizi devasa kayaların arasında,
upuzun otlar ve k  klerle sarmalanmış
halde bulduk. Zeynep ve ben şaşkınlıkla
birbirimize baktık. Bu nasıl olabilirdi ki?

Arkadaşım gülümseyerek “Merak etme,” dedi ve iki yana açtığı kollarıyla etrafı gösterdi. “Böylece kayıp çiçeği daha kolay bulabiliriz.”

Şimdi etrafıma baktığımda köklerin arasında gizlenmiş mantarları ve üzerinde gezinen böcekleri görebiliyordum. Sanki kalabalık bir çocuk parkındaydık!

Tam etrafımızı inceleyerek yürümeye başlamıştık ki kenardaki uzun otlar sallanmaya başladı ve birden iki tane siyah anten aşağı yukarı oynayarak dışarı doğru uzandı.

“İmdaaaat!” diye bağırarak Zeynep ile birbirimize sarıldık.

Otların arasından kafasını uzatan hayatımda gördüğüm en büyük karıncaydı! Korktuğumuzu görünce öndeki bacaklarını kaldırarak garip takırtılı bir sesle “Durun, durun korkmayın,” dedi.

Parmağımla işaret ederek “Konuşan bir karınca,” dedim.

Karınca “Siz de gördüğüm en küçük insanlarsınız,” dedi ve ekledi.

“Burada ne yapıyorsunuz?”

Arkadaşımla birbirimize baktık. Bu kocaman karıncaya güvenebilir miydik? Cesurca öne doğru bir adım atan Zeynep, annemin verdiği çiçek resmini uzatarak “Gülen çiçeği arıyoruz,” dedi. “Onu görmüş olabilir misiniz?”

“Hımmm...” diyen karınca
biraz düşündü ve antenlerini sallayarak
“Evet, ama ona yardım
etmeye mi geldiniz?” diye sordu.

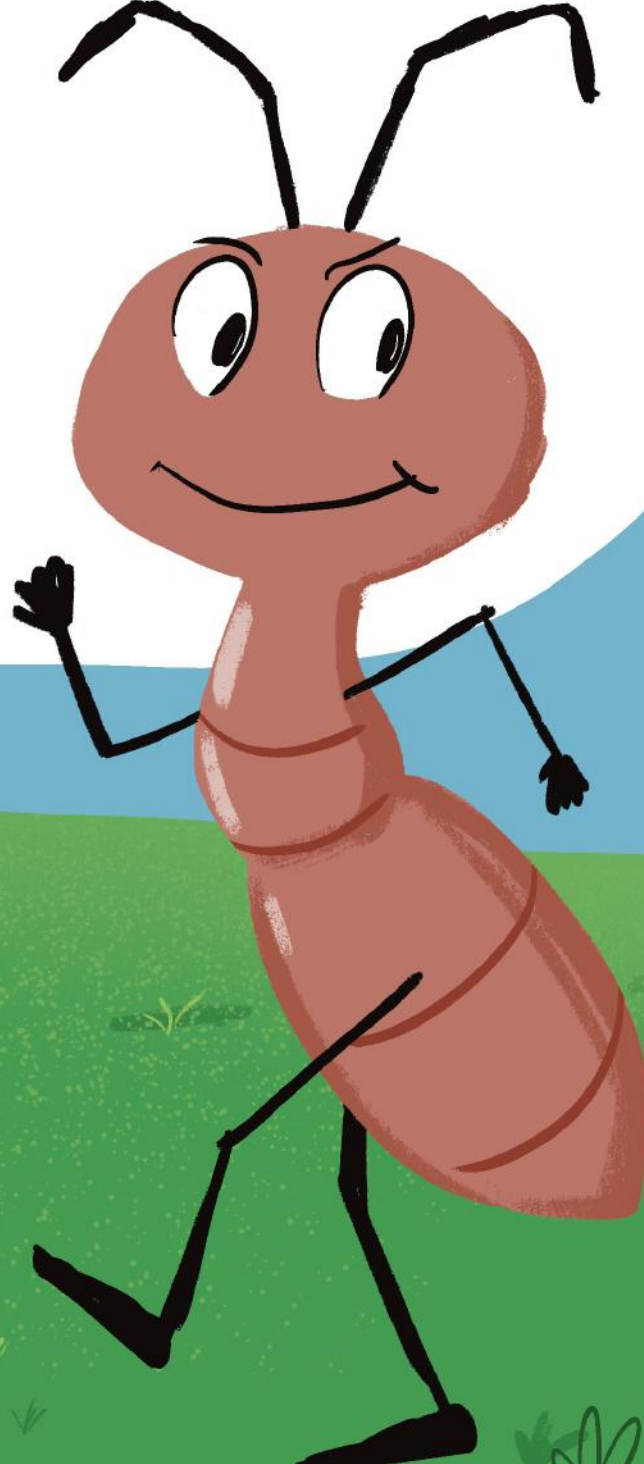
“Evet!” diye heyecanla haykırdık.

“O halde,” dedi “Sanırım sizi ben götürmeliyim. Bu kısa bacaklarla bana yetişmeniz zor olur.”

Ŗüpheyile karıncaya baktım ve “Sen de çok gl grnmyrsun,” dedim.
“Bizi taŖıyabilecek misin?”

Yine gülmeye benzeyen takırtılı sesler çıkartan karınca “Merak etmeyin,”
dedi gururla “Ben kendimden elli kat ağır Ŗeyleri bile taŖıyabilirim.”

Karıncanın sırtındaki yolculuğumuz başlamıştı. İnce bacaklarının üzerinde otların arasında çok hızlı ilerliyordu. Toprakta fırlamış köklerin altından ve kaya parçalarının üzerinden hiç durmaksızın geçip gidiyorduk. Birden kulaklarımıza hafif bir ağlama sesi ulaştı. Şaşırmıştık. Ağlayan kim olabilirdi ki?

Ve karınca büyük bir kayanın etrafından dolandığında çalıların içerisinde onu gördük! Bu aradığımız çiçektir ama gülmüyor, durmaksızın ağlıyordu. “İşte,” dedi arkadaşımız karınca ön bacaklarıyla onu göstererek.
“Aradığınız çiçek burada.”

Karıncanın sırtından kayarak indiğimizde bize yardım ettiği için yeni arkadaşımıza teşekkür ettik. O olmasa aradığımız çiçeği hiç bulamayabilirdik çünkü çalıların arasına çok iyi saklanmıştı.

“Merhaba!” diye seslendim çiçeğe yaklaşarak.

“Neden ağlıyorsun?” diye sordu arkadaşım Zeynep.

Burnunu çeken çiçek bizi gördüğüne oldukça şaşırmıştı.
Güçlükle tuttuğu h kır klarının arasından “Merhaba,” dedi.
“Ben bir Arı Orkidesiyim. Ağlıyorum çünkü arılar beni görmeden geçip gittiler.”
“Arılar bu kadar önemli mi?” diye sordum merakla.
“Elbette,” diyen çiçek bağını salladı. “Eğer arılar gelip tozlarımı almazsa etrafa dağılmazlar ve yeni çiçekler de olmaz.”
“Ama bu çok kötü,” diyen arkadağım Zeynep  z lm şt .

Birden aklıma harika bir fikir gelmişti!

“Merak etme,” dedim bir kahraman gibi göğsümü kabartarak.

“Ben arıları getirmenin yolunu biliyorum.”

Onlar meraklı gözlerle beni izlerlerken işaret parmağımla
yanımızdaki ağacın alt dallarını göstererek arkadaşım karıncaya sordum:
“Beni o dala çıkartabilir misin?
Hafif esintiyle sallanan dala bakan karınca
“Sorun olmaz ama sırtımdayken sıkı tutun,” dedi. “Seni düşürmek istemem.”

Ağacın tırtıklı gövdesinde hiç zorlanmadan yukarı tırmanan karıncanın sırtından kayıp düşmemek için iki kolumla sıkıca boynuna sarılmıştım. Yukarı çıktığımızda “Bu harika!” diye düşündüm ama itiraf etmeliyim ki biraz da korkmuştum.

Bir an önce aŖağıya inebilmek için hızla planımı uygulamam gerekiyordu. Sırt antamdan annemin paketlediğı ekmek dilimlerinden birini alıp üzerine ormanda yemem için koyduğı baldan döktüm. Annem daha önce arıların çok uzak mesafelerden bile balın kokusunu alabildiğini söylemişti. Ŗimdi tek yapmam gereken rüzgârın, balın kokusunu arılara götürmesini beklemekti.

Tam arıların gelmeyeceğini düşünmeye başlamıştım ki birden o sesi
duydum!

VIZZZZ... VIZZZZ...

Kocaman, siyah çizgileri olan sarı ve tüylü bir arı hemen önümde uçuyordu. Benimle ilgilenmeyerek ballı ekmeği kaptığı gibi yükselmeye başladı. “Hey!!!” diye bağırdım. “Bana yardım eder misin?” Arının kararsız kaldığı belli olsa da duraksadı.

“Çok işim var. Çok çalışmam gerek,” dedi.

“Dolaşmam gereken daha pek çok çiçek var.” “İşte,” dedim heyecanla

“Arkadaşımı, Gülen çiçeği görmemişsiniz. O da çok üzölmüş. Ağlıyor.”

“Hımm!!!” diyen arı “Arkadaşın Gülen çiçek nerede şimdi?” diye sordu.

“Uzakta değil,” dedim ve elimle aşağıdaki çalıl原因ın arasında saklanan çiçek ile arkadaşım Zeynep’i işaret ettim.

Mutlulukla vızıldayan arı tam alçalmaya başlamıştı ki geri dönerek bana baktı. “Ama sen arkadaşlarının yanına gitmeyecek misin?” Etrafımda hızla bir tur atıp ekledi. “Burası senin için biraz yüksek olmalı. Hem kanatların da yok. Seni de götürmemi ister misin?”

**“Bu inanılmaz, bir arının sırtında uçmak mı!!!” Hevesle başımı salladım.
Bu hayatımda başıma gelen en harika olaylardan biriydi. “Yuppii...”**

Yardımsaver ve alışkan arının sırtında
uçarak aşağıya indiğimde herkes
mutlu görünüyordu. “Başardın!”
dedi Zeynep gülümseyerek.
Gerçekten de başarmıştık.
Kayıp ieği bulmuş ve arıları
getirmiştik. Yapmam gereken
sadece bir şey kalmıştı.

Gülen çiçeğe bakıp “Anneme bulunduğun yeri gösterdiğimizde seni her zaman korumak için haritasına işaretleyecek ve bir daha asla saklanmana gerek olmayacak,” dedim.
“Gerçekten mi?” diye soran çiçek artık resminde olduğu gibi gülümsüyordu.

Tam çiçekle konuşmama devam edecektim ki
arkamda duran annemin sesini duydum.
“Arda! Zeynep! Onu bulmuştunuz.
Harika bir iş çıkardınız.”

Annem, çiçeğin yerini haritasına kırmızı bir
kalemle işaretlerken etrafımızda dolanan
arıya bakıp, parmağımın ucundaki karıncaya
göz kırptım. “Biraz yardım aldık elbette,” diye
itiraf ettim ve Zeynep ile birbirimize bakıp
kıkırdadık.

Ela Excellence Resort Belek, çevreye duyarlı ve sürdürülebilir turizme verdiği önemi bir adım daha ileriye taşıyarak, Antalya Orkidelerini ve Biyolojik Çeşitliliği Koruma Derneği (ANTOK), ile önemli bir iş birliği başlatmıştır. Bu iş birliği, Beydağları (Olimpos) Sahil Milli Parkı'nda yayılış gösteren ve nesli tehlike altında olan endemik bitki türlerinin korunmasına yönelik kapsamlı bir çalışmayı içermektedir.

Orman ekosistemimizin eşsiz parçalarından olan bu nadir bitkiler, sadece doğamız için değil, gelecek nesiller için de büyük önem taşımaktadır. İş birliği kapsamında, bu türlerin doğal yaşam alanları haritalanacak ve ekolojik temelli popülasyon belirleme çalışmaları yapılacaktır.

Bu sayede, nesli tehlike altındaki bitki türlerinin korunmasına katkı sağlanırken, aynı zamanda bu zenginliklerin sürdürülebilir turizm faaliyetlerine entegre edilmesi hedeflenmektedir.

Siz hiç gülen bir orkide gördünüz m?

Peki gülmesi gereken bu iek ağlıyorsa ne yaparsınız?

Güneşli bir günde, en yakın arkadaşı Zeynep ile ormana giden Arda, botanik uzmanı olan annesinin kayıp bir çiçeği bulmasına yardım etmeye karar verince kendilerini soluksuz bir maceranın içinde bulurlar. Macera dolu yolculuklarında acaba iki arkadaşa kimler yardım edecek? Arda, annesinin aradığı çiçeği bulabilecek mi?

Dijital kitaba ulaşmak için
QR kodunu okutabilirsiniz.

ISBN 978-6-05-944790-4

9 786059 447904

ELA
EXCELLENCE
RESORT BELEK

Para ile satılamaz.